

opusdei.org

Homília preláta na slávnosť sv. Josemaríu (26. jún)

Homília preláta Opus Dei,
Mons. Fernanda Ocáriz, pri
slávení liturgického sviatku
svätého Josemaríu vo farnosti
San Eugenio (Rím).

26.06.2025

V evanjeliu sme práve počuli, že „ľud
sa tlačil okolo Ježiša, aby počul Božie
slovo“ (Lk 5, 1). Boli na brehu jazera
a Kristus sa rozhodol nastúpiť do
lodky a trochu sa vzdialiť od brehu.

Pán dokonale poznal srdcia tých ľudí;
vedel, že všetci, tak či onak,
potrebujú jeho učenie, aby osvietilo
ich životy.

Svätý Josemaría pri rozjímaní nad
týmto úryvkom poznamenal, že to, čo
sa stalo pred dvetisíc rokmi, sa deje
stále: všetci „túžia počuť Božie
posolstvo, hoci to navonok skrývajú“;
všetci, hoci často nemajú slová ani
silu vyjadriť túto túžbu, „hladujú po
nasýtení svojho nepokoja Pánovým
učeníím“ (*Boží priatelia*, bod 260).

Táto túžba po nekonečnu sa
prejavuje mnohými spôsobmi, hoci
nie všetky spôsoby jej uspokojenia
zanechávajú srdce spokojné. Možno
máme skúsenosť, že sme stratili čas
túžbou po šťastí postavenom iba na
materiálnych statkoch, úspechu
alebo pohodlí. Vieme však, že iba
Boh dáva zmysel všetkým
skutočnostiam a napĺňa túžby nášho
srdca.

Nespočetné množstvo ľudí objavilo kresťanský život a našlo tak najhlbšiu radosť. Aj preto scéna, ktorú nám opisuje evanjelium, nepatrí len do minulosti. Všetci nosíme v duši hlboké túžby, ktoré môže naplniť len Pán. Môžeme prosiť Boha, aby nás urobil schopnými rozpoznať túto túžbu po jeho tvári, tieto znaky smädu po Kristovi aj v druhých. A aby sme vedeli odovzdať jeho pravý obraz tým, ktorí nás obklopujú: obraz toho Krista, ktorý sa trochu vzdiali od brehu, aby ho všetci, aj tí najvzdialenejší, mohli vidieť a počuť.

Na konci tohto úryvku z evanjelia Ježiš pozýva Petra, Jakuba a Jána, aby ho nasledovali. Je pôsobivé pomyslieť si, že len o pár rokov neskôr ich apoštolská horlivosť priniesla Dobrú zvesť na mnohé dôležité miesta tej doby, vrátane samotného Ríma. Prví kresťania napriek prenasledovaniu a nepochopeniu vedeli, že svet patrí

im. „Toto je misijný duch, ktorý nás musí povzbudzovať,“ hovorí pápež Lev XIV, „bez toho, aby sme sa uzavreli do našej malej skupiny alebo sa cítili nadradení voči svetu; sme povolaní ponúkať Božiu lásku všetkým, aby sa naplnila tá jednota, ktorá neruší rozdiely, ale oceňuje osobnú históriu každého človeka a sociálnu a náboženskú kultúru každého národa“ (Lev XIV, *Homília*, 18-V-2025).

Svätý Pavol v druhom čítaní jasne vyjadruje presvedčenie, ktoré naplňalo prvých kresťanov dôverou: „Ak sme synovia, sme aj dedičia“ (Rim 8, 17). Tento svet je skutočne súčasťou nášho dedičstva. V prvom čítaní sa hovorí, že Boh dal človeka na svet, „aby ho obrábal a strážil“ (Gn 2, 15). Tento svet je náš: je to náš domov a naša úloha.

Preto, keď vieme, že sme Božie deti, nemôžeme prechádzať týmto

životom ako cudzinci v cudzej krajine, ani kráčať po našich uliciach s postojom človeka, ktorý vstupuje na neznáme územie. Svet je náš, lebo patrí nášmu Otcovi Bohu. Sme povolaní milovať tento svet, nie nejaký hypotetický svet, v ktorom by sme sa možno cítili lepšie. Možno máme po svojom boku ľudí, ktorí sú nám v istom zmysle neznámi, lebo im nevenujeme pozornosť, akú si zaslúžia. To môže byť prvá oblasť, v ktorej sa môžeme opäť obrátiť na týchto ľudí tak, ako by to urobil Ježiš.

Keď svätý Josemaría vyzýval k vášnivej láske k svetu, varoval pred „mystikou kebyzmu“, ktorá kladie podmienky na terén, ktorý chce evanjelizovať, a myslí si: „Keby len veci boli iné“. Môžeme prosiť Pána, aby nám dal schopnosť nadchnúť sa pre poslanie, ktoré nám zveril, s nadšením dieťaťa, ktoré pracuje na úlohách vo vlastnom dome spolu so svojimi súrodencami.

Dnes, keď upierame svoj pohľad
najmä na svätého Josemaríu,
môžeme si vziať príklad z jeho viery
a odvahy vrhnúť sa do projektov,
ktoré sa zdali nemožné, v čase, ktorý
bol v mnohých ohľadoch oveľa
zložitejší a ťažší ako ten náš.

Nechajme sa strhnúť touto dôverou,
ktorá nás vedie k láske k tomuto
svetu, ktorý sme zdedili, a k snahe
naplniť túžbu po Kristovi v tolkých
ľuďoch, ktorých stretávame.

Na to, ako na všetko, sa spoliehame
najmä na príhovor našej Matky
Panny Márie, ktorá s láskou a
materskou trpezlivosťou bdie nad
šťastím všetkých svojich detí.

Amen.

dev.opusdei.org/sk-sk/article/homilia-
prelata-26-jun/ (04.08.2025)